

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

8 Mandato legis datur accusatio scriptis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

C. LIII. q. Monachi sacerdotes accusare, vel in eos testificari non possunt.

PLacuit a. eorum accusandi sacerdotes, & testificandi in eos vocem obstruere, quos non humanis, sed divinis vocibus mortuos esse scimus: quia vocem h. funestam interdicti e potius quam audiri oportet.

¶ Non humanis] In epistola Stephani est, quos humanis & divinis vocibus damnatos vel mortuos esse cognoscimus. In epistola autem Melchisedi est, quemadmodum hic restitutum est, versus exemplaribus Gratiani, & capitulo Hadriani: sed submovetur. Quoniam infidelis homo mortuus est in corpore vivente. & fortasse significatur locus Matth. 8. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos: aut locus Pauli, 2. Tim. 3. vivens mortua est. Quomobrem quod propriè pertinet ad homines infames, maxime, flagitium obnoxio (ut est infra, 3. q. 5. canonica.) non bene videtur hic referri ad monachos: sed minime id malitiosè factum est, cum Gratianus monachus esset.

Item in concilio Chalcedonensi, cap. 4. precipitur, ut ecclesiasticas actiones monachi ad streclarenam præsument.

C. LIV. q. Monachi in accusatione non sunt audiendi.

Item Velagus II. Episcopi Italia.

NVllus d monachus talia unquam arripiat, nec secularia, aut ecclesiastica negotia perturbare præsumat: quia mortua in talibus vox est eorum.

Sed aliud est, quod ex præsumptione assumitur temeritatis, aliud, quod ex necessitate geritur charitatis. Monachi enim ex præsumptione Episcopi accusare non possunt, ex charitate possunt. Unde & in canonicis precipitur, ut secularia, e. Episcopi sine vel relictis clericis, vel electis monachi, ut de eque vita testimonium dicere possint.

7 pars. q. Item illud Eleutherii Papæ in epist. ad Gallias provincias, omnibus generaliter dicitur.

C. LV. q. Conventu convincitur, qui cum possit, perversa negligit obviare.

NEgligere f. cum possit debarbare perversos, nihil aliud est, quam fovere. Nec caret scrupulo societatis occulte, qui manifeste facinori desinit obviare.

C. LVI. q. Quoniam ex vite merito qui ecclesiasticam edificat, tantum nocet, si destruentibus non resistit.

Item Hieronymus q. vsm de s. quam de alio monachii in primo prologo Bibliæ 1. scribit, dicens.

SANcta quippe iusticia solum sibi prodest: & quantum a dicitur ex vite merito ecclesiam Christi, tantum nocet, si destruentibus non resistit.

¶ Bibliæ] In perisq. vetustis. Gratiani codicibus legitur, bibliotheca.

C. LVII. q. Subditi vitia pralatorum reprehendere student.

Item Gregorius b.

ADmonendi sunt subditi, ne plus quam expedit, sine subiecti: ne cum student plus quam necesse est, hominibus subditi, compellantur vitia eorum venerari.

¶ Collecta est hæc sententia ex verbis B. Gregorii tertia parte pastoralis, admonitione decima octava, ubi de clero & innotuit loquitur.

C. LVIII. q. Clerici, sive electi monachi sine circulari Episcopi.

Item Generali synodo præsidem dixit, c. 2.

CVm i pastoris vita esse discipulis semper debeat in exemplo, plerumque clericis, qualis in secreto sit vita

a Anst. 3. c. 29. lvo p. 16. c. 232. Pann. l. 5. c. 47. b Cod. l. pen. qui accusari possunt. c al. interdicti. d 16. qu. 1. qui vere. Anst. 3. c. 63. Polyc. l. 2. tit. 34. e 7. ead. c. cum pastor. f supr. distin. 23. c. error. & distin. 16. cap. facientis. g Ad Paulinon. h l. 4. reg. 1. c. 1. & post lib. 12. i Anst. 6. cap. 139. Polyc. lib. 1. tit. 5.

sui Pontificis, nescium, quam, ut dictum est, fecerit pueri sciunt. De qua te præfati decreto continetur, ut quidam ex clericis, vel etiam ex monachis electi ministerio cubiculi a pontificis obsequantur, ut is, qui in loco regimini est, tales b habeat testes, qui vitam eorum in secreta conversatione videant, qui ex visione scilicet exemplum profectus sumant.

C. LIX. q. Prætor in sua societate Episcopi habere non debet.

Item Virgilius Episcopo Anselmi, lib. 9. epist. 29.

PErvenit ad nos fratrem & Coepiscopum nostrum Serenum Massylensem prævos homines omnino in societate sua recipere, ita denique, ut Presbyterum quendam, qui post lapsum in suis adhuc dicitur iniquitatibus volutari, familiarem habeat. Quod a vobis subdite requirendum est: & si ita confiteris, cura vobis sit non hoc sic vice corrigere, ut & qui talem recipit, non familiaritate fovere, sed dicat potius ultione complicitatis, & qui receptus est, idem dicat eum lachrymis peccata diluere, non iniquitatem immunditatis maculare.

C. LX. q. Vnus bonorum summorum Episcopi sciam habent.

Item Paschalis Papa.

EPiscopi lectioni & orationi vacent; & semper secum Presbyteros, & Diaconos, aut alios boni indolis clericos habeant, ut secundum Apostolum q. & fructuorum Patrum infinita possint irreprehensibiles inveniri.

Item Ioannes Baptista d. cum dicitur crementibus in scribis & Phariseis, sacerdotes & levites Iudeorum ad se venientes a seorsum increpatione redarguit. Item ex canonico legitur [Illi sacerdotes accusare possunt, qui ad eandem gradum confidere valent.] Cum ergo monachi ad sacerdotii gradum indubitate pertingere valeant, patet, quod & ipsi sine dolo accusare possunt.

QVÆSTIO VIII.

DE accusatione vero, qualiter fieri valeat, in canonicis aperte decernitur.

C. I. q. Accusatio semper sua in scriptis.

Aut enim Calixtus Papa e ad Episcopo Gallia epistola secunda.

ACcusatorum f. personæ nunquam recipiantur in scripto: nec absente eo, quem acculare volunt, quibuslibet accusare permittatur.

¶ In epistola Calixti, item, apud Burchardum, & Innocentium habetur: Rimanda sunt enucleatum personæ accusatorum, quæ sine scripto difficile, per scriptum autem nunquam recipiantur: quia per scriptum nullus accusare, vel accusari potest, sed propria voce, & presentie eo, quem accusare voluerit, cuiusque & accusatio creditur. Quorum verborum bene pars referunt infra, 3. q. 1. cap. ult. l. 1. quod sumptum est ex hoc eodem epistola loca.

C. II. q. De dolo.

Cod. lib. 4. tit. de probationibus, l. 5. fin.

SIant le cuncti accusatores eam se rem detestare debere in publicam notionem, quæ munita sit idoneis testibus, vel instructa apertissimis documentis, vel iudicis ad probationem indubitatis, & hæc clausula expediat.

a Cap. 14. supra eadem. b habeat tales, qui vitam, & c. 1. 1. 1. 1. d. l. 3. supra ead. ca. sacerdotum. e. 1. 1. 1. 1. f. 2. 9. 9. c. al. quosdam accusare creditur. cap. 171. lvo par. 3. cap. 239. g al. quosdam accusare creditur. h Cod. de accusationibus. lib. 9. tit. 2. l. 1. Cod. Tit. de prob. lib. 4. cap. 16.

C. III. q. Accusatio semper debet fieri in scriptis.

Non Episcopus a Papa Episcopi Sicilie, epist. 2. Quisquis e. ille est, qui crimen attendit, in iudicium...

¶ C. IV. q. Decidem. Item Statu III. in epist. ad Episcopos orientales, cap. 4.

¶ C. V. q. De eisdem. Sed Stephanus Papa contra videtur scribere, dicitur, epist. 2. cap. 4.

¶ C. VI. q. De eisdem. Sed Stephanus Papa contra videtur scribere, dicitur, epist. 2. cap. 4.

¶ C. VII. q. De eisdem. Sed Stephanus Papa contra videtur scribere, dicitur, epist. 2. cap. 4.

¶ C. VIII. q. De eisdem. Sed Stephanus Papa contra videtur scribere, dicitur, epist. 2. cap. 4.

¶ C. IX. q. De eisdem. Sed Stephanus Papa contra videtur scribere, dicitur, epist. 2. cap. 4.

¶ C. X. q. De eisdem. Sed Stephanus Papa contra videtur scribere, dicitur, epist. 2. cap. 4.

ceptis. Et quid simile, idipsum a libello comprehendendum erit. Si accusator decesserit, aliter qua b causa cum impeditur...

CAUSA III.

Vidam Episcopus a propria sede dejectus est, post restitutum: post restitutionem ducitur in causam, inducitur populari, tandem ad epus accusationem...

- 1 Ille primus queritur, an restituito danda sit quibuslibet expoliatis.
2 Secundum de iudicis, an post restitutionem tantum, an etiam post vocationem ad causam quibuslibet concedenda sint.
3 Tertio, quo spatio mensum utriusque sint concedenda.
4 Quarto, an infame, et non legitime conuictis, ad accusationem sui admittendi.
5 Quinto, an testes de domo accusatorum sint producendi, vel inimicorum vox sit audienda.
6 Sexto, an extra provinciam reus sit producendus.
7 Septimo, an sit audienda epus sententia, quem cum reo par inficit malitia.
8 Octavo, an ab uno tantum Episcopo sit audiendus, vel iudicandus.
9 Nono, an accusator vel testes in absentem vocem accusatoris, vel iustificacionis extubere valeant.
10 Decimo, an defensores in primo capitulo, sine admittendis ad sequentia.
11 Undecimo, an accusator liceat accusationem in accusatorem vertere.

QVÆSTIO I.

Vod restituito quibuslibet danda sit, multis auctoritatibus probatur.

C. I. q. Expoliatis vel eieclis omnia sunt redintegrandas. Ait enim Causus Papa epist. unica ad Felicem Episcopum, cap. 3.

Episcopis a suis rebus expoliatis, vel a propriis sedibus eieclis, omnia, que eis ablata sunt, legibus sunt redintegrandas, quia priusquam hoc fuerit factum, nullum crimen eis obijci potest.

C. II. q. De eisdem. Item Fabianus epist. 2. Episcopi orientales.

Episcopi, si a propriis sedibus, aut ecclesiis sine auctoritate Romani Pontificis i expulsi fuerint, antequam ad synodum vocentur, proprius locus, et sua omnia eis redintegrandas sunt. Nulla enim permittit ratio, dum ad tempus eorum bona, vel ecclesias, atque res ab amulhis, aut a quibuscumque detinentur, ut aliquid illis obijci debeat. Nec quicquam potest eis quouquo modo quilibet majorum, vel minorum obijcere, dum ecclesiis, rebus, aut potestibus carent suis.

¶ C. III. q. De eisdem. Sine auctoritate Romani Pontificis, dum hec verba etiam apud Anselmum, licet non sint expressa in originali.

a al. et ipsam libelli, b aliter causa, c al. senatus consulto, d Mutatis verbis, sed nichilomin sententia, Anselm. lib. 2. c. 46. e Anselm. lib. 2. c. 50.

